

PBJK (Pochválený bud' Ježíš Kristus), drahý brat v Kristovi.

Foto: balenie Anjelských darčiekov 30.11.2024 Michaela Kmíšová: „29.11. som sa



zúčastnila už druhého balenia darčiekov pre deti odsúdených rodičov. Vnímam tento čas ako výnimočný, oba razy som odišla posilnená a naplnená láskou spoločne stráveného času s ľuďmi, ktorí obetujú seba, aby urobili niečo viac... aby naplnili evanjelium. Je úžasné vidieť, ako jednoducho Božia láska koná, keď nás spája láska ..ďakujem za Miška, že sa nevzdal sna, že písal, navštevoval a hlavne veril... obetoval všetko, ale je úžasné vidieť ovocie, že stojí za to veriť a nevzdať sa navzdory prekážkam. Je



to veľké dielo, ktoré si udržuje Pán a ktoré naplňa množstvo životov a duši naokolo, dáva zmysel a nový začiatok tam, kde sa už vytratila láska... nielen odsúdení budú obdarovaní, ale hlavne my, ktorí v tom všetkom nachádzame zmysel. Toto sa nedá nahradiť sledovaním televízie, prejedaním sa, zábavou. Je to niečo nadpozemské, niečo, čo dokáže vytvoriť len Boh a Jeho láska. Som šťastná, že som súčasťou tejto Božej rodiny rozmnožovania Božieho kráľovstva na zemi... nielen my pomáhame vám, ale vy udržujete nás vo vytváraní spoločenstva lásky a novej nádeje vo svete a teším sa na ďalšie veci, ktoré prídu... modlím sa a žehnám všetkým navzájom ♥“

Foto: 1.12.2024 chvály, farský kostol v Leopoldove - stretnutie DISMAS



Foto: Braňo

Letko pred ženskou väznicou v Oslo v Nórsku dňa 3.12.2024. Ako mi povedal, prišiel sa aj sem pomodliť a verím, že sa aj tam raz dostaneme.

Príspevok Števa Čabáka: „Mám 44 rokov a som z Dubnice nad Váhom. Keď pred pár týždňami prišla výzva na **anjelský odvoz**“, povedal som si, že by som mohol odbremeniť tých, ktorí podobné odvozy zabezpečujú často, a tak som sa prihlásil. Čo som vedel, bol fakt, že poveziem Alexa (**vid Foto**), že pred bránou



väzenia v Hrnčiarovciach mám byť 5.12.2024 o 13:40 hod. a že pôjdeme do Žakoviec k o. Mariánovi Kuffovi, kam Alex chcel ísť. Alex prišiel presne o 13.40. Podali sme si ruky, ukázal som mu, kde parkujem a vydali sme sa na cestu. Tá ubiehala veľmi dobre, aj vďaka peknému počasiu. Alexa som ponúkol olovrantom a domácimi jablkami, neskôr sme sa ešte zastavili na čaj v reštaurácii Rieka. O 15.00 sme zapli rádio Lumen a pomodlili sme sa Korunku Božieho milosrdenstva.



Náš cieľ sme dosiahli okolo 17.30. Chlapi zo spoločenstva o. Kuffu nás prijali priateľsky, Alex musel nakrátko dnu, aby absolvoval alkoholový test. Keďže ten dopadol dobre, rozlúčili sme sa a ja som sa vydal na cestu späť. Krátko predtým som ešte stihol Alexovi dať pár rád do života, verím, že aspoň niektoré z nich mu pomôžu.“

Foto: 7.12.2024 v sobotu, stretnutie členov Dismasu na fare, kde sme dokončovali balenie NL, nakoľko sa to robilo na etapy. Najprv balili birmovanci v Leopoldove, potom Evka a Martin



Foto: Deti z detského domova dostali ružence vyrobené v Ilavskej väznici. Veľmi sa na to tešili, nakoľko bola táto iniciatíva aj minulý rok a šlo to 50 deťom.



Časť listu od Tomáša z väznice Trenčín: „Neviete si predstaviť, koľko povzbudenie pri čítaní toho listu nachádzam. A to ho čítam stále dokola, keď mi je ťažko na duši. A to aj preto, že mám pocit, že keď pomoc najviac potrebujem, tak ani pes po mne neštekne. Namiesto toho sa kopia problémy v mojej duši a to je presne to, čo tá, nazvime to opica, ako ste mi už písali, chce dosiahnuť. To, čo ste mi písali, sa mi presne celý

čas deje, ako by ste ma videli :) a ja sa pred tými „čertami“ opicami snažím hľadať pokoj a nájsť si svoje pevné slušné útočisko. No na samotu vo väzení je každá podpora nesmierne dôležitá a vaše listy sú pre mňa velice povzbudivé.

Príspevok Karola Benaka z kapely DoD (vid' foto väznica Opatovce, otvorené oddelenie, zo dňa 7.12.2024): „Keď som mal 13 rokov, išiel som do nemocnice, nakoľko tam ležala moja mama, ale posteľ už bola prázdna. Nechápal som



tomu. Mamička mi zomrela. Mala rakovinu. Bolo to veľmi ťažké, nakoľko som s ňou žil sám. V tej chvíli sa mi zrútil svet. Potom som sa dostal nejako k „viere“ a podarilo sa mi cez to nejako dostať. Aspoň zdanlivo. Spoznal som a zapadol do spoločenstva mladých u saleziánov a život sa posunul niekam inam. Neskôr sa v mojom osobnom a rodinnom živote veci nejako skomplikovali a ja som kráčal ozaj nedobrym smerom. Až kým ma nevyhľadal Ježiš a nedal mi spoznať jeho lásku. Bolo to

stretnutie so „živým“ Ježišom. A On jediný vedel, čo všetko treba vo mne uzdraviť. A tak po viac ako 25 rokoch od smrti mojej maminy, keď som na to už dávno zabudol, som sa zúčastnil chvál, ktoré viedli Lamači. A po jednej piesni Braňko hovoril, že Boh je absolútne dobrý, že je ako svetlo v ktorom niet ani kúska tmy. A že nemôže pre nás chcieť nič zlé. A potom to aj ďalej rozvádzal, no ja si z toho nepamätám nič. V tej chvíli som prežil takú milostivú chvíľu. Zrazu som mal pocit, že stojím na inom mieste. Bolo to pri hrobe mojej maminy. Práve ju vložili do zeme. A ja som tam stál. Ten absolútne zranený a zlomený chlapec, ktorý prišiel o všetko. A horko som plakal. V tom som videl, že za mnou stojí Ježiš, ktorí ma nežne chytil za rameno. Keď som sa obzrel, videl som v jeho tvári obrovský smútok, ktorým mi chcel vyjadriť spoluúčasť na tomto utrpení. Vnímal som z Jeho tváre, akoby mi chcel povedať. Toto nie je moje dielo. Toto som ja nikdy nechcel. A ja som videl v Jeho tvári, že ho to bolí ešte viac ako mňa. V tej chvíli som pochopil, že som žil v jednom veľkom klamstve, ktoré mi „niekto“ podstrčil. Že vďaka tomu, že moja mamina zomrela som mohol spoznať Boha a mal by som byť vlastne za to Bohu vďačný. Ved' mi dal vlastne viac. Na výmenu mi dal seba samého. Ale už viem, že to tak nikdy nebolo. Nebola to Jeho vôľa. On bol ten, ktorý trpel spolu som mnou. On chce aby som bol šťastný a nekonečne ma miluje.“ **Zdroj:** <https://www.ordinariat.sk/advent-na-otvorenom-oddeleni-v-opatovciach/>

DISMAS
HOST
MICHAL LIBANT

8.12.
15:00

FARSKÝ KOSTOL
NANEBOVZATIA
PANNY MÁRIE
ŠAMORÍN

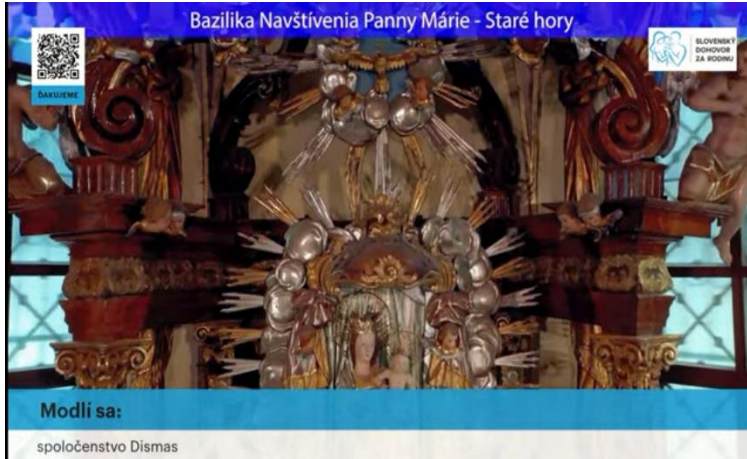
& L'MÚRY
www.spolocenstvo-dismas.sk



Foto: Šamorín, juh Slovenska, kostol Nanebovzatia Panny Márie s kapelou L'múry, počas svedectiev 8.12.2024.

Časť listu od Petra z väznice v Sabinove:

„Vďaka za tvoj list a tvoje povzbudenie, ako aj za Vaše modlitby. Mám sa celkom dobre, chvála Bohu, a to aj vďaka Vám. Aj čo sa týka vzťahov s chalanmi je to celkom v pohode. Ak aj náhodou nastane nejaká situácia, tak sa snažím nevybuchnúť a radšej v tichosti odidem. Potom sa chvíľu ne bavím s daným človekom a modlím sa za neho a za náš vzťah. Potom, po pár dňoch, sa s ním idem podeliť a podať ako prvý ruku na zmierenie. Tak nás to učili v Cenacole. Tak sa to snažím aplikovať a poviem ti, že to funguje. Aj v práci (upratovanie) to ide celkom fajn. Čas mi dosť rýchlo ubieha. Naložil som si dosť veľa modlitieb na plec a tak sa teším, keď popri práci a iných povinnostiach stíham ešte aj všetky modlitby. Resp. snažím sa žiť modlitbou už hneď skoro ráno, modlím sa aj v práci, po práci a ešte pred spaním. Poviem ti pravdu, cítim sa oveľa lepšie, či už psychicky, fyzicky, ale hlavne duševne a duchovne sa mi polepilo. Snažím sa žiť normálny život, aj keď som tu zavretý. Čas, kedy sa mi otvorí brána, sa blíži a ja chcem tento čas tu využiť na maximum. Je to pre mňa zocel'ovacia kúra po každej stránke. Aj napriek mnohým pádom, zažívam aj veľa víťazstiev a vďaka Božiemu milosrdenstvu, ktoré je nekonečné a nevyčerpatel'né,



mením svoj život a charakter k lepšiemu. Keď odtiaľto vyjdem, chcem všetko napraviť, tak ako Zachej - vrátiť všetko, čo ukradol a napraviť spôsobené krivdy (por. Lk 19,8). Už som to aj začal robiť, ešte predtým než ma zavreli. Tou nehodou som prišiel o všetko, našťastie ostal mi holý život a preto budem až do posledného dychu bojovať o spásu svojej duše a nielen mojej, ale aj duše mojich blízkych, ktorých mi Pán poslal do života. Viem, že život už pani nevrátim...“

Dňa 13.12.2024 v piatok sa uskutočnili 24-hodinové celoslovenské modlitby s Dohovorom za rodinu. Modlili sme sa **livestream aj na Youtube (vid' foto),**

dostali sme celú hodinu (vid' foto).



14.12.2024 sme boli pozvaní na svedectvo **do Lukáčoviec** pri Nitre, do kostola sv. Jána Nepomuckého (vid foto).

Časť listu od Rudolfa z väznice v Opave:

„Laudetur Jesus Christus. Viděl jsem v časopise, že jste byli v brněnské detenci, hned jsem to podle fotek poznal a časopis jsem poslal dál otcům Pallotinům, se kterými si dopisují a také jsem jim představil naše společenství Dismas a tak mi zrovna tento týden napsali, že vydáváme hezký časopis, že se za naše společenství budou modlit. Mám teď v plánu naše společenství Dismas přihlásit do projektu „Kniha Milosrdenství“, kdy otcové Pallotini a věřící se budou za nás i naše společenství Dismas modlit a jednou měsíčně budou sloužit Mši svatou na poutním místě ve Slavkovicích u Nového města na Moravě, které navštívil i papež Benedikt XVI.“



Často sa stretávam aj s bratmi a sestrami, ktorí boli vo vyhnanstve. **Zo Serede ma prišiel pozrieť Michal V.**, ktorého keď som prvýkrát stretol na väzbe v BB, tak mal dostať 22 rokov. Tak sme sa modlili a dostal zázračne len 10 rokov. No a teraz je to 5 rokov, ktoré si odsedel a zatiaľ ho pustili na náramok domov na obnovu. Nevie, ako sa to ešte všetko vyvine, ale vie, na koho sa má obrátiť a komu sa skloniť - a to je Ježiš. Ďalšiu návštevu som mal až z východu, prišiel Peter P. a prišiel aj so Simonkou zo Žiliny (foto z pizzerie v Leopoldove). Teším sa, až sa stretneme vonku aj s tebou a podáme si ruku a porozprávame.





15.12.2024 som zavítal do väznice Hrnčiarovce nad Parnou (ilustračné foto).

Časť listu od Stanislava z väznice v BB -Kráľovej: „Úvodom listu chcem úprimne poďakovať za pohľadnicu, ktorú som dostal k meninám. Bol to nečakaný dar, na ktorý nezabudnem nikdy! Ak sa pýtaš prečo, tak jeden vzácny dar je ten, že existujú ľudia, ktorí na tomto svete majú veľmi ťažký život, no napriek tomu majú silu pamätať a tešiť

ľudí, ktorí tiež potrebujú lásku a pochopenie. Veľmi pekne ďakujem Barborke a mamičke za to, že si spomenuli na mňa, bol som veľmi dojatý a potešený. Ak ti mám povedať pravdu, dostal som k meninám len jednu pohľadnicu a to bola táto! Ani moja družka mi neposlala nič podobné, no pochopil som, že dobro je len tam, kde je Boh.“

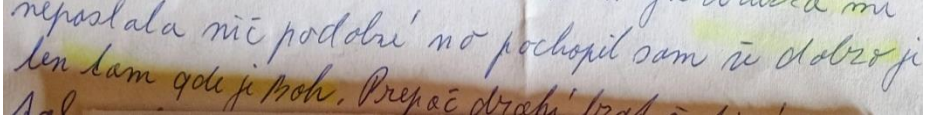


Foto: 14.12.2024 väznica Mírov, Česká republika.

Zdroj:

<https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-mirov/clanky/detail/adventni-koncert-spolecenstvi-zlinske-chvaly>

Ján z väznice Mírov nám poslal dopis aj o tomto podujatí: „Včera za námi boli Pavol a Janka, Vaši kamarádi z Dismasu. I za ňé Vám velice ďakuji. My sme tady vrahové a dealeri drog a Vy jste nám poslal vzkřetele a dealery naděje. Čekal jsem „jen“ koncert od Charity a hudební skupinu, ale Pavol a Janka mě pozitivně překvapili, jsou to úžasní, výjimeční lidé, kteří do nás zaseli spoustu dobrého. Moc se mi líbilo jak hned na začátku vzali imaginární bankovku a ptali se jestli ji chceme, všichni chtěli, poté ji pošlapají a ušpiní a znovu se ptají jestli ji chceme. Všichni ji stále chtějí, protože ji mohou oprášit, narovnat a znovu použít. Stále má svoji hodnotu. A že oni nás vidí - i přesto že jsme pošlapáni hříchy - stále jako lidi, kteří mají svou hodnotu a mají nás rádi. Nevedel jsem že přijedou Pavol a Janka z Dismasu, ale měl jsem nějaký čas období kdy jsem NL dopisy jen dával do skříňky a nečetl je, kupilo se to, poté jsem si řekl dost a poprosil Boha o více disciplíny a od 12.12. si každý den čtu jeden dopis od Vás), četl jsem o pokoře, uklidnil jsem se, věděl jsem že sám s tím nic nezmůžu a začal jsem se modlit. Prosil jsem Boha aby mi pomohl se na koncert dostat jestli to pro mě považuje za dobré, ale že to vše nechávám na Něm. Dál jsem si četl, obědoval, volal, poté bylo 14.00 a já šel poprosit dozorce jestli by mě také vzal, protože určitě bude ve věznici někdo, kdo je napsaný a odmítne (to je vždy alespoň jeden). Usmál se a jen mi řekl ať jdu. (Ten stejný který říkal ráno, že vezme jen ty na papíře!) Došli jsme na velkou kulturku, říkal jsem situaci soc. pracovníkovi a obvykle by asi byl naštvaný že dozorce vzal i jiné lidi, ale teď jen řekl že v pohodě, protože dva vězni nechtěli jít. Poté jsme šli k vedoucí směny se šňůrami, který kontroloval docházku, ten mě jen dopsal na seznam na kterém jsem nebyl a šel jsem si sednout. Myslíte, že tohle vše by bylo v jedné z nejobávanějších věznicí v ČR možné bez Boží pomoci? Já jsem přesvědčen o tom že ne.“

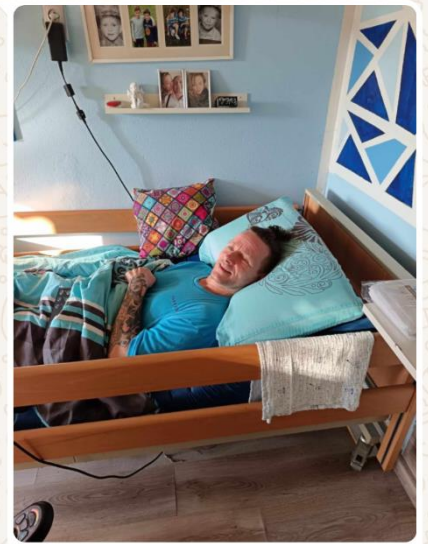
Foto: modlitebník Dismasu Libor z Brna kúpil známky. V Českej republike nie sú skoro žiadne evanjelizačné známky, ale predsa našiel Pražské Jezuliatko.



Dňa 17.12.2024 sme boli pozvaní na večeru ako poďakovanie za to, čo robí Dismas pre Slovensko. Na fotke s LCH, Espé, kňazom Jankom Bucom, Vladkom Slezákom a kapelou.



Foto: Dušan (na posteli) sa dal po duchovnom boji pokrstiť a prijal všetky sviatosti. Bolo to aj na tvoje modlitby, nakoľko som ho dal do úmyslov o 20.00



PBJK Dušan za ktorého sme sa v minulosti modlili dnes bol dnes pokrstený prijal sv. Prijímanie a Birmovku. Boh vám Žehnaj za modlitby.

22:17

hod. Chvála Pánovi.

22.12.2024 sme ja a Rast'o spolu s Jakubom navštívili odsúdených vo väznici v Sabinove. Najprv sme zahrli svätú omšu, kde bolo v kaplnke 7 odsúdených. Po svätej omši kňaz zavolať ďalších odsúdených z iného oddielu. Zrazu sa v malej kaplnke objavilo 40 chlapov, ktorým sme mohli

pol hodinu svedčiť, hrať chvály a zvestovať im Božiu lásku. Bolo to fantastické a videl som, ako odsúdení veľmi vnímajú všetko, čo im hovoríme. Na konci sme spoločne spievali koledu Tichá noc. Po stretnutí nám mnohí z odsúdených ďakovali a mali úsmev na tvári. Boh sa priznal a my sme šťastní, že sme mohli opäť slúžiť odsúdeným.

Príspevok Ľuboša Malíka: „Dnes sme boli navštíviť a povzbudiť našich

bratov a sestry vo väzbe v Nitre a mali sme komorný, ale Duchom Svätým naplnený čas, kedy sme sedeli s Ježišom na lodke a nechali sa ním viesť pokojnými vodami. Chcem sa aj s Vami zdieľať s mojím svedectvom: To, že teraz toto čítaš, je len vďaka tomu, že Boh zmenil moje srdce cez rakovinu mojej manželky, ktorá všetko to utrpenie - chemo/rádio



terapiu obetovala za obrátenie svojho muža – tradičného kresťana. Ako muž som musel sám sebe priznať, že nevládam manželkinu rakovinu. Vtedy som povedal Bohu, že nech koná v mojom živote a on začal. To, že toto čítaš, je vďaka modlitbám, ktoré sme sa modlili na ceste na dovolenku. Na diaľnici som dostal mikrosprávok a v 130 som „lízal“ zvodidlá a jediné, čo som počul, bolo ako mi Boh hovorí „pomaly otoč volant.“ On a jeho anjeli nás zachránili. Cez moju manželku ma priviedol k tomu, aby sme darovali naše

auto komunite Cenacolo (veľmi som s tým bojoval) a potom mi pomohol s kúpou novšieho. To, že Boh takto koná v mojom živote, nie je určené len mne. Pre mňa bolo veľmi ťažké prijať, že som milovaný Boží syn, ale som a tak isto aj ty! Božia láska je nezaslúžený Boží dar a je jedno, čo si urobil. Je to úplne jedno, Boh nenávidí náš hriech, ale nás miluje – sme jeho deti. Keď som Bohu povedal áno, zbral z môjho života zlé a ťažké veci, ale priniesol svoje požehnanie. Priniesol svoju vôľu do môjho života a priznám sa, veľakrát jej nerozumiem, ale časom tomu Boh dáva zmysel. Boh je dobrý a milujúci otec v každom čase! Dvíha ťa, keď padáš, vychováva ťa ako svoje dieťa, aj keď to je práve ťažké a neláme nad tebou palicu. Miluje ťa, lebo to, že si teraz na svete a žiješ, je pre to, že on to chce.“



Foto: Dňa 22.12.2024 v nedeľa väzba Nitra. Najprv sme boli v kaplnke pre odsúdených a potom v podkroví u princezien. Zdroj: <https://www.ordinariat.sk/predvianočne-duchovne-obohatenie-vo-vaznici-v-nitre/>

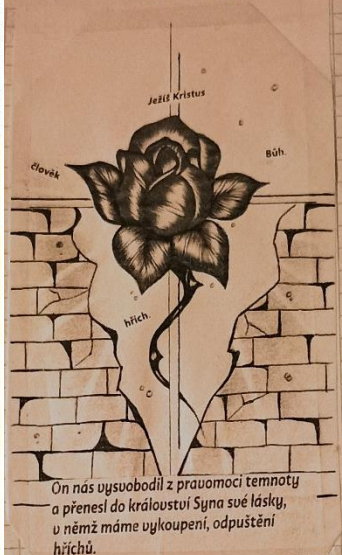
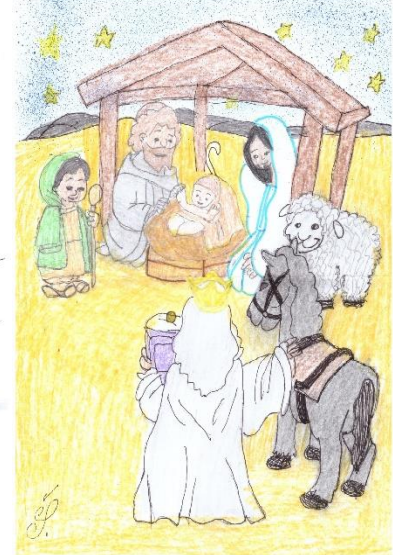
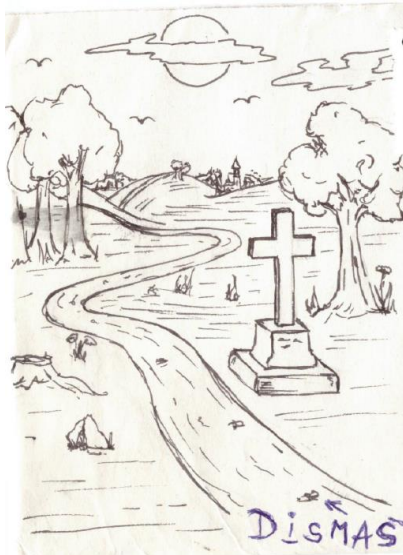
Časť listu od Janky z väznice v Opave: „Díky za novinky, kalendář, kvízy a za přání od Barborky a Elišky. Posílám jim také přáníčka a moc tě prosím o předání. Můžu ti říct, že mě přání od Barborky a Elišky moc, opravdu moc potěšily a spustili vodopád slz radosti, vděku, pokory.... že i když jsme tady - v tom neutěšeném prostředí - existují lidé i děti, kteří se za nás modlí. Vaše služba je požehnaním pro mnohé. Ať vám Pán Ježíš mocně žehná. Děkuju za to, že jste.



Chtěla bych ti teď napsat několik událostí, které se odohrály v mém okolí i mně samotné. Jedna sestra z církve, kam jsem dříve docházela mi pravidelně píše, povzbuzuje mě Božím Slovem, jmenuje se Maruška, je to velká Boží bojovnice, je jí 76 let, chodí sloužit bezdomovcům a sociálně slabším rodinám v Brně. A tahle Maruška měla v letošním roce zdravotní problém - nádor - docházela na onkologii na radioterapii a byla naplánovaná operace. Pán jí tím vším provedl a zázračně uzdravil! Žádná operace nebyla - nádor úplně zmizel! Chvála našemu Otci. “

Dňa 23.12.2024 som dostal zaujímavú fotku od člena, ktorý bol vo väznici v Hrnčiarovciach, Rast'a K., a keď sedel doma na gauči, tak odfoťil televízor a poslal mi to. Bolo to dnes odvysielané

v TV JOJ z kaplnky sv. Maximiliána Kolbeho a sú tam naši členovia DISMAS. Predstav si, že väznica Hrnčiarovce má kapacitu cca 1400 odsúdených a TV JOJ ukáže práve našich členov. Aká je to pravdepodobnosť?



Kresba: Karel z väznice Jiřice---Ján väznica Leopoldov ---Štefan, väznica Trenčín ---Radek, väznica Hermanice

Príspevok Márie a Barborky:

„Milí bračkovia a sestričky! Opäť sme mali veľmi vzácnu návštevu. Vždy sa veľmi tešíme, keď sa Miško ozve, že nás príde navštíviť. A aj tentoraz priniesol spústu listov a kresbičiek od vás. Ani si neviete predstaviť, ako sa z toho tešíme. Každý jeden list si pozorne prečítame a chcem vás uistiť, že všetci ste denne v našich modlitbách a tiež vám ďakujeme, že sa aj vy modlite za nás. Veľmi to potrebujeme. Ako už mnohí viete, snažíme sa pomáhať aj hladujúcim deťom predovšetkým v Afrike. Na začiatku decembra sme robili výzvu na pomoc pre deti. Nebolo to veľmi úspešné, ale vďaka Bohu aj za tých 10 detí, pre ktoré sa podarilo vyzbierať peniažky na jedlo. Bolo nám a hlavne Barborke trochu smutno pri predstave, koľko toho máme my v porovnaní s nimi... Trošku som to pripomenula Matke Božej...veď sú to aj jej deti. Ak je to vôľa Božia, nech ona pomôže a otvorí srdiečka tým, ktorí by mohli pomôcť. A hľa, začali sa diať zázraky... ozvali sa mi nejakí podnikatelia... jeden sa rozhodol kúpiť si Barborkine obrazy za 4000 eur, ďalšia podnikateľka dala 2000 pre "Barborkine deti" a ešte ďalší sa tiež rozhodli pomôcť...o pár dní sme mali 8800 eur, čo znamená, že v mieste vzdelávania bude každý deň v roku dostávať jedlo 400 detí...vďaka Kráľovnej pokoja. Ani neviem, či mám od šťastia plakať, alebo sa smiať. Predovšetkým však ďakujeme Mame Márii, ktorá sa vždy postará o svoje deti...zázraky sa stále dejú a verím, že budú pokračovať



aj po Vianociach. Hladujúcich detí, ktoré potrebujú pomoc, hlavne v krajinách, kde zúri hladomor, je veľa. Jedným z hesiel organizácie Marys'meals je „škola+jedlo=nádej“. Veľmi s Barborkou túžime a chceli by sme sa pokúsiť s pomocou Panny Márie o to, aby nádej na lepší život dostalo čo najviac detí. To sú Barborkine obrazy, ktoré pomohli sýtiť hladujúce deti.“ Zhrnul by som to na tej chladničke na **fotke zo dna 23.12.2024** je číslo 2 500 čo znamená, že 2500 detičkom v Afrike Barborka predajom svojich obrazov zabezpečila jedlo na celý rok v škole.

Na Štedrý deň teda na Vianoce 24.12.2024, keď sa narodil Ježiš Kristus, sme boli vo viacerých väzniciach naraz.



Foto: väznica Leopoldov, kinosála a doživotné tresty, kde Ordinár biskup František Rábek slúžil sv. omšu a povzbudzoval veriacich. Doprovod na gitare mu robil náš člen Adam Likavčan, ktorý navštevuje skoro každý mesiac Leopoldov tiež s organistom z Leopoldova, ktorý napísal aj príspevok: „Na Štedrý deň som bol hrať na organe v sprievode Adama Likavčana sv. omšu v Leopoldovskej väznici. V prvej chvíli som mal obavy čo ako bude, ale neskôr som pochopil, že to Pán mal perfektne pripravené. Mali sme mnoho nástrah, mňa nechceli pustiť pre prasknutý občiansky preukaz, ale nakoniec sa Pán oslávil a všetko dopadlo v poriadku. Keď sme prišli na miesto, bol som až šokovaný, koľko ľudí prišlo vzdať vďaka novonarodenému Kráľovi, v živote som asi nehral omšu s viac ľuďmi ako vtedy. Otec biskup František Rábek podporil obyvateľov ústavu, že hoci nemôžu putovať do Ríma, prípadne navštíviť jubilejný chrám, tak po splnení špeciálnych podmienok môžu aj oni získať odpustky. Väčšina ľudí sa krásne zapojila do spevu piesní a tým môžem povedať, že to bola moja najkrajšia vianočná omša, keďže spievali skoro všetci narozdiel od väčšiny omší v našich kostoloch. Na záver by som spomenul ešte aj krásne svedectvá väzňov, ktorí našli Krista, ktorí sú síce fyzicky väzni, ale duchovne našli slobodu v Ježišovi Kristovi. Od mnohých týchto ľudí by sme sa mali čo učiť, teda hlavne ich živej viere, hoci sú vo väzení, ale nehnevajú sa na Boha, nič mu nevyčítajú, lebo zistili, že sa sem dostali vlastným pričinením, zároveň zistili, že život so živým Kristom, ktorý sa práve symbolicky narodil, im prináša skutočnú slobodu srdca. Symbolicky píšem preto, lebo bolo na nich vidieť, že v mnohých z nich sa Kristus už dávno narodil, v ich srdciach. Ešte by som mohol dlho písať, ako jeden z väzňov hral so mnou na husliach a potom na gitaru a ďalší spieval, ale myslím, že podstatu toho všetkého som už napísal. Ako čerešničku na torte predsa len poviem, že jeden z

vážňov po tom, ako ho zavreli na doživotie a sa obrátil, začal maľovať krásne obrazy a jeden z týchto obrazov som dostal aj ja, takže chvála Pánovi aj za neho.



Príspevok Braňa Letka z LCH (foto v aute pred Justičným palácom, väznica Bratislava): „24.12. som sa mohol z božej milosti sám s gitarou pridať k o. Andrejovi a stretnúť sa s odsúdenými **v kaplnke v BA Just paláci** Mali sme spoločný čas piesni chvál, svedectiev a zdieľania. Prvé svedectvo netradične hovoril Jozef, o tom ako ho znechutilo chodiť do kostola ale vytrvalosť kňaza, ktorý ho opakovane prichádzal pozývať, ho priviedla ku tomu, že jemu asi naozaj na ňom záleží, čo zmenilo celý postoj k Bohu, ktorý nás miluje. Zdieľal sa o radosti, že jeho

syn chodí na stretká a slúži v kostole. Medzi piesňami chvál sa zdieľal aj Juraj, s ktorým som vyrastal od detstva vo farnosti a pri mojom svedectve vlastne poznal všetky osoby po mene a dopĺňal veci, ktoré som si ja už nepamätal. O. Andrej povedal, že je vzácné, že 2000 rokov oslavujeme a máme narodeninovú párty Ježiša. Že keď niektorí ani neoslavujú svoje narodeniny - tak aký vzácný je tento Ježiš! Uzavrel stretnutie s modlitbou pred eucharistickým Ježišom



a spoločnou modlitbou Otče náš, ktorú si špeciálne vypýtal Juraj. Po požehnaní mal pripravené malé darčeky pre všetkých zúčastnených.“

Dňa 24.12.2024 boli súčasťou tímu DISMAS aj L'múry a tu prinášame ich svedectvá sprostredkované od Matúša Šoku: „Počas vianočného obdobia sme mali so spoločenstvom L'múry taký väzenský maratón. Navštívili sme na Štedrý deň **24.12.2024 Hrnčiarovce (vid' foto)**, **25. a 26.12.2024 sme boli u nás vo väznici v Leopoldove (vid' foto)**. Bol to pre nás veľmi vzácný čas, plný Božej prítomnosti.

Odsúdených sme povzbudili, žehnali im veľa síl do ich dní. Dominika vnímala, že Boh veľmi silno láme a bude lámať rôzne putá. Radka je vďačná, že mohla prísť medzi odsúdených a spraviť niečo zmysluplné, je veľmi vďačná za prijatie a veľmi sa jej páčil spoločný spev s odsúdenými a obvinenými. Andrejka je rada, že sme sa konečne dostali do Leopoldovskej väznice a zaradila ju medzi naše obľúbené väznice a mne sa veľmi páčila vďačnosť za to, že sme prišli do väzníc a modlitby, ktorými nás zahrnuli či už kapláni alebo obvinení a odsúdení.



Posledné miesto, ktoré sme navštívili na Vianoce teda 24.12.2024, bola väznice Banská Bystrica (vid' foto), kde sme prišli povzbudiť ľudí vo vyhnanstve na väzbe, ženy, maximálny stupeň, stredný stupeň stráženia a doživotné tresty. Navštíviť som prišiel s Martinom Slámkom a Vladkom Slezákom, ktorý sa s vami chcel



podeliť o svedectvo:

„Chcem sa s vami v tomto vianočnom čase podeliť o jedno zo svedectiev, kedy dobrý Ježiš konal zázraky :-) Tento rok sme boli s mojimi priateľmi a synmi na rybárskych pretekoch. Vyžrebovali sme si asi najhoršie miesto, kde rybár musí nahadzovať cca 120 metrov tak, aby

našiel miesto, kde sa zdržiavajú v tej lokalite ryby. Preteky trvali 4 dni a nám sa podarila prvá bodovaná ryba (nad 8kg) hneď po krátkom čase. Mysleli sme si, že aj napriek nie moc vhodnému miestu, to nemusí byť až tak zlé. Ale opak sa stával postupne skutočnosťou. Záberov bolo menej a menej a nám už nezostávalo veľa času. Poslednú noc pred ukončením pretekov sme potrebovali dosiahnuť ešte dve bodované ryby. Večer v bivaku mi najmladší syn Jonáško (7 rokov) (vid' foto s rybou) hovorí: „Ocko, poďme sa modliť.“ A ďalej sa modlí: „Ježiško, potrebujeme do rána chytiť ešte dve ryby nad 8kg...Ty vidíš, že sme v dobrej kaši...pomôž nám prosím“. Jonáško potom zaspal a my unavení a už asi nedúfajúc, že sa stav môže zmeniť...prichádza nad ránom záber a bodovaná ryba. O hodinu ďalší záber a ďalšia bodovaná ryba. Utekám k bivaku, kde ráno pomaly už vstáva Jonáško a s radosťou mu oznamujem, že tie ryby, za ktoré sa modlil, prišli... Priatelia... asi nikdy nezabudnem na ten pohľad a radosť v očiach, keď mi Jonáš hovorí: „Ocko, ale veď ja som to Ježišovi večer hovoril a veril som Mu, že nám tie ryby pošle.“ V tých očiach som videl vieru a odovzdanosť, že nech by sa dialo čokoľvek, tak On sa postará. A tak milovaní...pre mňa to bolo opäť raz veľkým povzbudením, že Ježiš sa ku nám prihovára častokrát v maličkých a zázraky koná každodenne a že je verný v každom čase. Chceme Vás všetkých veľmi povzbudiť, aby ste zotrvali vo viere a možno s dôverou dieťaťa verili, že všetko je v Ježišových dobrých rukách. Vytrvajte teda spoločne, aby sme si raz mohli povedať... dobrý boj som bojoval a vieru si zachoval. Myslíme veľmi na vás. S úctou a s láskou Vlado s rodinou.“ (na fotke úplne v pravo) Zdroj: <https://www.ordinariat.sk/slava-bohu-na-vysostiach-a-na-zemi-pokoj-ludom-dobrej-vole-zaznelo-aj-v-uvv-a-uvtos-banska-bystrica/>



27.12.2024 som volal s viacerými členmi Dismasu, ktorí boli prepustení na slobodu, nakoľko sa mi ozvali z civilu. Tu je prvý. **Príspevok Patrika Ledera:** „Ahoj Michale a celé společenství Dismas. Využívám možnosti moderných technológií a posílám pozdrav z normálneho sveta. 5.12.24 jsem odletěl z Čech a nyní se nacházím v Bastii na Korsice - držím se plánu. Mám práci na smlouvu a bydlím v přístavu s nádherným výhledem na **kostel sv. JANA KŘTITELE na ostrove Korzika-Francie** kam chodím po práci rozjímat a děkovat našemu Pánu každý deň. Vzpomínám na vás jen v tom nejlepším a přeji Vám všem krásné



prožití svátků vánočních. S pokorou a vděčností. A prosím o primluvu za uzdravení moji maminky, která má nemocné nohy a čeká na operaci kolen. Je závislá na drogách a už 40let bere pervitin.. Dá se říct, že jsem jim odkojen. Smířil jsem se s tím, jak to je.. Modlím se i za její obrácení k našemu Pánu. Kez by tuto milost pozehnal. S vděčností a přáním Božího požehnání Patrik“ Som rád, že nám Patrik napísal,

lebo to sľúbil, keď bol vo vyhnanstve Všehrdy. Časť listu od Patrika je na druhej strane NL č.105.



Tu je druhý príspevok od Macieja Laszkiewicza Poľsko (vid' foto zo dňa 23.12.202), ktorý bol vo vyhnanstve v Rýnoviciach Česká republika:

„Zdravíme kluci z rynovic já z levé strany už 4 měsíce jsem po výstupu za měsíc dělám bakalářku, Lumir uprostřed 3 měsíce venku a má se dobře a s pravé strany Péťa ted' na PT. Má půlku ve čtvrtek a prosí o modlitbu.“

Časť listu od Patrika z väznice Košice: „Ahoj, Ninka, v prvom rade ti chcem veľmi pekne poďakovať za ten krásny list, ktorý ma veľmi potešil a dojal. Aj keď vôbec neviem, kto si, ale veľmi si to vážim úprimne zo srdca. Aj keď sa nachádzam v zlom prostredí a už neverím na nič, zase začínam veriť, že ešte tu ostali dobrí ľudia a ty si jeden z nich, anjelik. Taktiež ti prajem krásne Vianoce a šťastný nový rok, nech sa ti splní všetko po čom tvoje srdiečko túži. Taktiež pozdravujem Barborku a ďakujem za pohľadnicu a celé spoločenstvo DISMAS.“

29.12.2024 som navštívil nášho člena Petra v Kláštore pod Znevom u dobrého

Pastiera, kde sa nachádza cca 700 cientov aj od nás, či už zväzníc, alebo ľudí bez domova a tých čo už zväčša nikt oneche. Dlhšie sme sa rozprávali a veľmi mu vyhovuje, že ma každý jeden deň Sv. omšu v kostole Blahoslavenej Panny Márie, ktorý je súčasťou ubytovania, nakoľko ľudia bývajú priamo v tomto bývalom kláštore premonštrátov.



Uvažovanie: Tento časopis - Newsletter teda Novinky z Dismasu, robíme v prvom rade na povzbudenie, aby si bol aj takto účastný a videl si, za čo sa modlíš a pre našich možno aj nepriateľov to slúži, že sa nenecháme zastrašiť a dokazujeme, že teba Ježiš miluje a používa si nás nehodných. A preto, ak ti niekto nebude veriť, že obyčajným ľuďom na väznoch záleží, tak mu daj prečítať tieto Newslettere, aby vedel, že to nie je len o slovách, ale aj o skutkoch, lebo to robia ľudia bez nároku na honorár a venujú tomu svoje prostriedky a svoj čas, kedy mohli byť so svojimi rodinami. Veď ako sa prejaví láska k blížnemu, ako sa prejaví ozajstný kamarát? Nie tak, že ti napíše a navštívi ťa, keď ti je najhoršie, keď došli prostriedky, €, známosti? Keď ťa všetci opustili? Nie, Ježiš ťa neopusti, a preto sme tu my, čo sme uverili v Jeho slovo. **Kresba: Daniel, väznica Leopoldov**

Pred pár dňami ako som išiel na cintorín modliť sa, tak som zobral so sebou Betlehenské svetlo. Toto svetlo je z Betlehema a je, pozeral som o tom dokument, zázračné. A nakoľko chodievam na cintorín zapalovať svetlo sveta na hroby už cca 2 roky, dostal som do srdca, aby som zobral toto Betlehenské svetlo a tým odpaľoval. Zobral som si zaváraninový pohár a v ňom bola sviečka a ako som prišiel k prvému hrobu, tak som zobral zapalovač, ale len tak, aby som pustil plyn a odpálil hneď z tohto Betlehenského ohňa. No viete čo sa stalo? Za 2 roky, čo chodím, sa mi nestalo, aby bol prázdny zapalovač

a nezapálil som. No práve dnes sa to stalo, tak som sa pomodlil a mal som v srdci, že je to od opice, že zlý to nechce. Pri cintoríne býva Maroš, tak som mu zavolať a poprosil ho, či mi nedokáže naplniť zapalovač a podarilo sa a všetky hroby, na ktoré som prišiel som obdaril svetlom z Izraela. Dnes 31.12.2024 som po rannej sv. omši a prijatí Ježiša zobral Betlehenské svetlo, ktoré stále udržujeme a išiel som znovu na cintorín a tam je tabuľa s parte, kto zomrel a kedy má pohreb. Bola to mamička jedného človeka z vyhnanstva, ktorému som písal pred 10 dňami, nakoľko mi volala dobrá známa jeho mamičky a povedala mi, že umiera a jediné, čo chce, aby bola so svojim jediným synom, ale ten je teraz vo väznici. Tak som sa rozhodol, že dnes pred Novým rokom jej pôjdem na pohreb za neho, lebo aj keby chce, ho určite nepustia, lebo je to skôr výnimka, ak niekoho pustia na pohreb. Preto od dnes budeme mať nový projekt – novú aktivitu pre teba vo vyhnanstve. Znamená to, že ti chceme ponúknuť, že ak sa ti nepodarí ísť na pohreb, tak my tam pôjdeme za teba. Pomodlíme sa, zapálime sviečku a budeme tam, kde by si stál ty, ak by si bol doma.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
10.-11.1.2025	dobrodinci spol. DISMAS
17.-18.1.2025	za pápeža Františka, za Cirkev
24.-25.1.2025	za členov Dismasu, za nové duchovné povolenia a kňazov slúžiacich vo väzniciach
31.1.-1.2.2025	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A za ľudí, ktorých zranili, ublížili.

6.1.2025 Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BTŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č.106

